

dosarul nr. 3ra-508/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. A. Miron)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Moraru, O. Cojocaru, E. Clim)

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva Primarului general interimar al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Todos Print” cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 27 noiembrie 2017 SA „Termoelectrica” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general interimar al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Todos Print” cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în urma unui control efectuat de reprezentanții „Termoelectrica” SA, pe str. Zelinski, nr.8/1, mun. Chișinău, s-a constatat faptul amplasării în zona de protecție a rețelelor termice cu diametrul de 500 mm, a unui pavilion comercial cu terasă. Pavilionul indicat aparține SRL „Todos-Print”, care l-a transmis în locațiune SRL „Mava- Grup”. Ultima prestează servicii sub formă de jocuri de noroc la automate

A menționat că amplasarea pavilionului comercial în zona de protecție a rețelelor termice, contravine art.17 al Legii cu privire la energetică nr.1525-XIII din 19 februarie 1998, art.31 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr.92 din 29 mai 2014, precum și pct.40 al Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.434 din 09 aprilie 1998. Motiv ce a

determinat adresarea cu cerere de chemare în judecată pentru eliberarea zonei de protecție a traseului termic.

A susținut că prin hotărârea din 25 noiembrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” a fost admisă. Hotărârea în cauză fiind contestată de SRL „Todos-Print” și SRL „Mava- Grup”.

A afirmat că la 21 septembrie 2017, în incinta Curții de Apel Chișinău, reprezentantul SA „Termoelectrica” a recepționat cererea de apel motivată, la care a fost anexată dispoziția viceprimarului mun. Chișinău, Nistor Grozavu nr.61-df din 01 iulie 2016, cu privire la prelungirea termenului de arendă a lotului de pământ din str. N. Zelinschi, 8/1, firmei de producție și comerț SRL „Todos-Print”.

A considerat că dispoziția nr.61-df emisă de viceprimarului mun. Chișinău, de prelungire a termenului de arendă a terenului din str. N. Zelinschi, 8/1, contravine art.14 alin. (2), lit. c) al Legii privind administrația publică locală, unde este menționat că competența de darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al orașului (municipiului) îi revine consiliului local, deoarece a avut loc în perioada când litigiul se afla pe rol în instanța de fond, unde Primăria avea calitatea de pârât.

A afirmat recurenta că în adresa Primarului general interimar al mun. Chișinău a expediat o cerere prealabilă de anulare a dispoziției nr.61-df din 01 iulie 2016 cu privire la prelungirea termenului de arendă a lotului de pământ din str. N. Zelinschi, 8/1, Firmei de producție și comerț SRL „Todos-Print”, însă la data de la 07 noiembrie 2017 a primit refuz.

A declarat că actul administrativ contestat - dispoziția nr.61-df din 01 iulie 2016 a fost emis cu încălcarea prevederilor art.17 din Legea cu privire la energetică nr.1525-XIII din 19 februarie 1998, art.31 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr.92 din 29 mai 2014, precum și pct.40 al Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.434 din 09 aprilie 1998, ceea ce constituie temei de anulare a acestuia.

Întemeindu-și acțiunea în baza prevederile art.33-1, 38, 166, 167 CPC, art. 6, 7, 15-17, 26 ale Legii contenciosului administrativ, art.17 al Legii cu privire la energetică, art.31 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, a solicitat anularea dispoziției nr. 61-df din 01 iulie 2016 emisă de viceprimarul mun. Chișinău cu privire la prelungirea termenului de arendă a lotului de pământ din str. N. Zelinski 8/1 firmei SRL „Todos Prim”.

Prin hotărârea din 10 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” a fost respinsă.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SA „Termoelectrica” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că la data de 01 iulie 2016 viceprimarul mun. Chișinău Nistor Grozavu a emis dispoziția nr.61-df cu privire la prelungirea provizorie a termenului de arendă, pe o perioadă de 5 ani, fără drept de privatizare, a lotului de pământ din str. N. Zelinschi, 8/1, firmei de producție și comerț SRL „Todos-Print” și nu darea în arendă, care sunt noțiuni distincte.

Respingând acțiunea reclamantului instanțele ierarhic inferioare au reținut că la emiterea dispoziției nr.61-df din 01 iulie 2016 cu privire la prelungirea termenului de arendă a lotului de pământ din str. N. Zelinski 8/1 firmei de producție și comerț „Todos-Print” SRL”

s-a ținut cont de actele prezentate de către beneficiar, avizul și soluția urbanistică elaborate de către Direcția general arhitectură, urbanism și relații funciare, expirarea termenului de arendă a terenului conform contractului nr.3566/2003 din 18 martie 2003, încheiat în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.10/7-9 din 06 martie 2003 și prelungit prin decizia Consiliului municipal nr.14/20-22 din 01 august 2008, actele de recepție finală.

La fel instanțele ierarhic inferioare au reținut că SA „Termoelectrica” nu este proprietar a bunului imobil cu nr. cadastral 0100110.030.01 de pe str. N. Zelinski, 8/1, mun. Chișinău și nici nu este proprietar al terenului pe care este amplasat bunul imobil menționat mai sus, iar construcția cu nr. cadastral 0100110.030.01 de pe str. N. Zelinski, 8/1, mun. Chișinău îi aparține pârâtului „Todos-Print” SRL cu drept de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.4891 din 17 mai 2013 /f.d., fiind construită în baza autorizației de construcție nr.54/99 din 06 mai 1999 și recepționată conform procesului-verbal de recepție finală nr.631 din 01 august 2001. Or, proprietarul terenului în cauză este administrația publică locală, care în conformitate cu art.315 Cod Civil are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, cu respectarea procedurilor impuse de lege în aceste cazuri, care în cazul din speță au fost respectate.

Astfel, instanța de apel și prima instanță au reținut că amplasarea unor construcții în zona de protecție a traseului termic a SA „Termoelectrica” nu constituie temei pentru anularea dispoziția nr.61-df din 01 iulie 2016 cu privire la prelungirea termenului de arendă.

La data de 22 februarie 2019 SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat legea, nu au aplicat legea care urma a fi aplicată.

A afirmat că apreciază critic afirmațiile instanța de apel precum că în speță nu sunt afectate drepturile SA „Termoelectrica”, or, fiind proprietar al rețelelor termice magistrale cu DN 500 mm de pe str. Zelinski, 8/1, mun. Chișinău, poate solicita restabilirea situației anterioare încălcării dreptului, deoarece amplasarea pavilionului comercial cu terasa în zona de protecție a rețelelor termice subterane cu diametrul de 500 mm, exclude accesul reprezentanților și a echipamentului tehnic a întreprinderii energetice la rețelele ingineresti în vederea descoperirii, deservirii și exploatării acestora.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că la data de 20 decembrie 2018 decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire fără dată, dar la materialele dosarului lipsesc date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă (f. d.115).

Astfel, se constată că recursul declarat la data de 22 februarie 2019 împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de SA „Termoelectrica”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara ca inadmisibil recursul depus de SA „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul Administrativ și art. 270 Cod de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu